

Temps era temps, una de les cançons més conegudes de Joan Manuel Serrat, és un cant sentimental a la postguerra espanyola, període de la infància del cantant. En aquesta cançó es fa referència a diversos aspectes de la vida d'aquella època:

- la prohibició d'usar la llengua pròpia: "la llengua al cul".
- la duresa i corrupció de la vida quotidiana: "les restriccions", "les farinetes per sopar", "temps d'estraperlo".
- la política del moment: "Temps d'Una Grande i Libre".
- el futbol i les seves estrelles: "Basora, César, Kubala, Moreno i Manchón".
- l'educació: "qui eren els reis", "la Formación del Espíritu Nacional".

Temps era temps, une des chansons les plus connues de Joan Manuel Serrat, est un chant sentimental à l'après-guerre espagnole, période de l'enfance du chanteur. Dans cette chanson on fait référence à plusieurs aspects de la vie de cette époque :

- l'interdiction d'utiliser la propre langue : "la llengua al cul".
- la dureté et corruption de la vie quotidienne : "les restrictions", "les farinetes per sopar", "temps d'estraper-lo".
- la politique du moment : "Temps d'Una Grande et Libre".
- le football et ses étoiles : "Basora, César, Kubala, Moreno et Manchón".
- l'éducation : "qui eren els reis", "la Formación del Espíritu Nacional".

L'enllaç a la música amb un vídeo cantat per Joan Manuel Serrat és:

La liason à la musique avec un video cahnté par Joan maunel Serrat il est:

<http://es.youtube.com/watch?v=HmgW5ZzhABk>

Temps era temps

Temps era temps
que vam sortir de l'ou
amb l'or a Moscú,
la pau al coll,
la flota al moll
i la llengua al cul,
amb els símbols arraconats,
l'aigua a la font,
les restriccions
i l'home del sac.

Temps era temps
que més que bons o dolents
eren els meus i han estat els únics.
Temps d'estraperlo i tramvies,
farinetes per sopar
i comuna i galliner a la galeria.

Temps d'"Una, Grande y Libre"

Tiempo era tiempo
que salimos del huevo
con el oro en Moscú,
la paz en el cuello,
la flota en el muelle
y la lengua en el culo,
con los símbolos arrinconados,
el agua en la fuente,
las restricciones
y el hombre del saco.

Tiempo era tiempo
que más que buenos o malos
eran los míos y han sido los únicos.
Tiempo de estraperlo y tranvías,
papillas para cenar
y comuna y gallinero en la galería.

Tiempo de "Una Grande y Libre"

*"Metro Goldwyn Mayer",
"Lo toma o lo deja",
"Gomas y lavajes"
Quintero, León i Quiroga;
Panellets i penellons;
Basora, César, Kubala, Moreno i Manchón.*

Temps era temps
que d'hora i malament
ho vam saber tot:
qui eren els reis,
d'on vénen els nens
i què menja el llop.
Tot barrejat amb el Palé,
i la Formación del
Espíritu Nacional
i els primers divendres de mes.

Senyora Francis, m'entén?
amb aquests coneixements,
què es podia esperar de nosaltres?
Si encara no saben, senyora,
què serem quan siguem grans
els fills d'un temps,
els fills d'un país orfe.

*"Metro Goldwyn Mayer",
"Lo toma o lo deja",
"Gomas y lavajes"
Quintero, León y Quiroga;
Panellets y sabañones
Basora, César, Kubala, Moreno y Manchón.*

Tiempo era tiempo
en que pronto y mal
lo supimos todo:
quiénes eran los reyes,
de donde venían los niños
y qué comía el lobo.
Todo revuelto con el Palé,
y la Formación del
Espíritu Nacional
y los primeros viernes de mes.

Señora Francis, ¿me entiende?
con estos conocimientos,
¿qué se podía esperar de nosotros?
Si aún no saben, señora,
qué seremos cuando seamos mayores
los hijos de una época
los hijos de un país huérfano.